

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Romanus Pontifex &c. Bulla super Successione in Regno Angliæ
approbatoria, & contra Rebelles excommunicatoria; anno 1486.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1486.

venerabilis capituli secretarium in forma qua supra de mandato Prænominatorum Reverendorum ac venerabilium Dominorum Præpositi, & Canonicorum præsentium suis, ac cæterorum Reverendorum & Venerabilium Dominorum Canonicorum absentium ejusdem Capituli ac futuræ in illo totius posteritatis nominibus redactæ & signo meo assueto die vigesima quarta mensis Septembris anno Domini currente millesimo quatercentesimo octuagesimo tertio, Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Sixti PP. iij. anno tertio decimo manualiter subsignatæ in testimonium veritatis eorum omnium, ac singulorum sub appositione utriusque sigillorum ejusdem Capituli.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, comminationis, suppletionis & concessionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc autem attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto, Pontificatus nostri anno primo.

II.
Ex. Ach.
Angl. Rimer
Tom. XII.
pag. 297.

Bulla super Successione in Regno Angliæ approbatoria, & contra Rebelles excommunicatoria; anno 1486.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, in quo potestatis plenitudo consistit, inter curas multiplices, quibus rerum negotiorumque variatibus continè premitur, ad ea ex debito Pastoralis Officii sibi commissi sollicite Intendere debet, per quæ inter Catholicos Principes eorumque Vasallos & subditos pacis, & quietis coadjuvante Domino conservetur amicitia, & quæ his contraria sunt, ac scandala producunt per suæ Vigilantiæ studium radicitus extirpentur, prout personarum locorum & temporum qualitate pensata, id in Domino conspicit salubriter expedire. Nuper siquidem pro parte carissimi in Christo Filii nostri Henrici VII. Angliæ Regis illustris, & dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris Elizabethæ claræ memoriæ Eduardi IV. dicti Regni olim Regis Primogenitæ, Nobis exposito quod ipsi, ad submovendum contentiones, quæ de Regno ipso fuerant inter eorum Prædecessores de Lancastria de qua Henricus ipse Rex, & Eboracensis inclitis domibus, & familiis dicti Regni, de qua Elizabethæ præfati originem trahebant, quarum occasione in Regno ipso grandia scandala retroactis temporibus exorta fuerant, desiderabant invicem matrimonium contrahere. Sed quia quarto & quarto consanguinitatis,

& forsan affinitatis gradibus invicem conjuncti erant, eorum desiderium hujusmodi in ea parte adimplere non poterant dispensatione Apostolica desuper non obtenta, Nos, tunc cupientes perpetuæ tranquillitati paci & quieti dicti Regni, quemadmodum decet pium, & communem Patrem & Pastorem, omnium Christianorum providere, ac discordiis, quæ in eo Regno diu inter descendentes ex Dominibus prædictis, cum maximo ipsius Regni detrimento, vigerant, finem imponere, illudque futuris dissensionibus occurrendo pacatum & quietum perpetuis temporibus reddere, ac Christiani Sanguinis effusionem evitare cum eisdem Henrico Rege & Elisabetha, ut hujusmodi consanguinitatis & forsan affinitatis impedimentis non obstantibus, matrimonium inter se contrahere, & in eo postquam contractum foret remanere liberè & licitè possent, per alias nostras litteras gratiose dispensavimus, suscipiendam ex hujusmodi matrimonio prolem legitimam nuntiando. Cum autem sicut accepimus, Henricus Rex præfatus, quanquam non modo jure belli ac notorio & indubitato proximo successionis Titulo, verum etiam omnium Prælatorum, Procerum, Magnatum nobilium totiusque ejusdem Regni Angliæ Plebis Electione & Voto, nec non Decreto statuto & ordinatione ipsius Angliæ Regni trium statuum in ipsorum Conventu, Parlamento nuncupato, propter hoc publicè & generaliter celebrato, Jus ipsius Regni Angliæ ad ipsum Henricum VII. Angliæ Regem suosque Hæredes suo ex corpore procreandos indubitanter de Jure pertineret eidemque delatum foret. Ad omnes tamen discordias & dissensiones, quæ olim inter illustres Lancastriæ & Eboracensem Domos prædictas vigerant tollendas atque in perpetuum abolendas, ac pro firma & perpetua pace in eodem Regno observanda ad præcipuam & specialem ipsorum trium statuum dicti Regni requisitionem, assenserit eandem Elizabetham Principissam, immortalis famæ Regis Eduardi præfati primogenitam & veram hæredem, ducere habereque in uxorem, dummodo primitus à nobis opportuna dispensatio super impedimentis prædictis obtinerent. Nos qui una cum Venerabilibus Fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus omnia & singula supra dicta paternam caritate considerantes non solum super matrimonio hujusmodi inter Henricum Regem & Elizabetham Principissam præfatos ut præfertur contrahendo, ex causis supra dictis, per dictas nostras litteras dispensavimus, sed etiam Prolem suscipiendam ex eo ad succedendam eisdem Regi & Elizabethæ legitimam nuntiavimus, prout in ipsius dispensationis litteris Apostolicis plenè continetur, motu proprio, non ad Henrici Regis, aut Elizabethæ prædictorum aut alterius pro nobis super hoc oblata, petitionis instantiam sed de nostra mera liberalitate & ex certa nostra scientia, hujusmodi dispensationem nec non matrimonium, illius vigore prædictæ contrahendum, seu, cujusvis alterius dispensationis desuper à sede Apostolica, vel illius penitentiaria aut Legatis, sive Nunciis, ad id facultatem ab eadem

ANNO
1486.

ANN O
1486.

fede habentibus. forsan obtentæ, pro tempore contractum, quarum quidem litterarum nostrarum, & aliarum prædictarum dispensationum tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum infererentur habere volumus pro expressis, legitimumque liberorum successionem, ac etiam declarationem pronuntiationem, & decretum Parliamenti, tam super titulo ipsius Henrici Regis, quam super successione liberorum ac hæredum suorum nec non omnia alia & singula præmissa auctoritate Apostolica præsentium tenore confirmamus & approbamus, ac robur perpetuæ & inviolabilis vere firmitatis obtinere eadem auctoritate pronuntiamus, decernimus atque declaramus supplementumque omnes & singulos defectus, tam juris, quam facti, si qui forsan intervenerint in eisdem aut aliquo præmissorum. Monemusque, & requirimus, motu scientia, & auctoritate prædictis omnes & singulos dicti Regni incolas & ejusdem Henrici Regis subditos, cujuscumque gradus, status, seu conditionis existant, etiam si Ducali, vel majori dignitate præfulgeant, eisque, & cuilibet eorum districte præcipiendo inhibemus, ne ipsi, aut aliquis eorum novos tumultus, occasione juris succedendi hujusmodi, vel quocumque quovis quæsito colore, aut quacumque alia causa, in eodem Regno per se, vel alium seu alios movere seu moveri facere, dispensationi, declarationi, & decreto hujusmodi, aut paci & tranquillitati ipsius Angliæ Regni contraveniendo quovis modo præsumant, sub excommunicationis & majoris anathematis pœna. Quam omnes & singuli hujusmodi tumultus novos excitantes vel excitari facientes atque pacem & Regni præfati tranquillitatem posthac nequiter perturbantes aut prædictis contravenientes ex nunc cujuscumque, & ex tunc prout ex nunc cujuscumque, ut præfertur dignitatis status, gradus, seu conditionis existant, etiam si Ducali aut majori præfulgeant dignitate, eo ipso incurrant, eosque incurrere & illius vinculo innodatos & involutos ipso facto esse eisdem motu scientia & auctoritate volumus, statuimus, decernimus, atque declaramus. A quo quidem excommunicationis & Anathematis vinculo ab aliquo quam sede Apostolica præfata, aut cui ipsa sedes id specialiter & specificè commiserit, præterquam in mortis articulo constituto, nequeant absolutio- nis beneficium obtinere. Et si, quod Deus avertat, contingat ipsam Elizabetham, prole ex dicto Henrico Rege non suscepta, vel suscepta non tamen tunc superstiti, decedere ante ipsum Regem, eo casu prolem ex ipso Rege Henrico & alia quacunque ejus legitima uxore, ab eo superducenda, in omni jure hæreditario Regni hujusmodi juxta ante dictum ipsius Parliamenti Decretum, & hujusmodi nostrum, illius approbationem, & confirmationem super hujusmodi Decreto, & aliis prædictis, ut præmittitur, factam succedere debere similibus motu, scientia, & auctoritate decernimus & declaramus. Et ne in hujusmodi eventum, quispiam prolis præfate successionem hujusmodi, quovis quæsito colore, impedire aut impediendum novos tumultus in

eodem Regno per se vel alios excitare, vel excitari facere, vel procurare præsumat, sub præfatis censuris, & pœnis, quas omnes & singuli novos tumultus ut præfertur, ex quacunque causa in contrarium excitantes, aut excitari facientes, eo ipso incurrant, & à quibus ab alio quam sede prædicta, & cui sedes ipsa id specialiter commiserit absolvi nequeant, præterquam in mortis articulo constituti, pari motu scientia & auctoritate prohibemus. Et quoscunque, tam Principes, quam dicti Regni incolas præstantes opem & succursum, eidem Henrico Regi, ejusve descendibus in eodem Regno successoribus Angliæ Regibus, contra eorum Rebelles, aut aliqua contra præmissa quovis pacto molientes, eisdem motu scientia & auctoritate benedicimus, & illis, quos sic faciendo in tam justa causa decedere continger, plenariam omnium suorum peccatorum indulgentiam & remissionem elargimur. Et nihilominus univervis, & singulis Episcopis Monasteriorum Abbatibus Metropolitanis, & aliarum Cathedralium, & Collegiatarum Decanis, Archidiaconis, Canonicis, Pærochialiumque, & aliarum Ecclesiarum Rectoribus, five Vicariis perpetuis, Prioratuum & Domorum cujusvis etiam mendicantium ordinum Prioribus & Guardianis, & quibuscumque aliis Ecclesiasticis Personis exemptis & non exemptis similibus motu scientia, & auctoritate, sub interdicti ingressus Ecclesiæ in Episcopos, & superiores, ac excommunicationis latæ sententiæ pœnâ in inferiores ab eis, eo ipso per eos si non paruerint incurranda, mandamus quatinus ipsi & quælibet eorum, cum pro parte præfati Henrici Regis hæredum & successorum suorum hujusmodi quorumcumque fuerint desuper requisiti, contravenientes hujusmodi & novos tumultus excitantes in Ecclesiis suis, & aliis locis publicis inter missarum, & aliorum divinorum officiorum solemniam, nec non aliis temporibus congruis, totiens quotiens requisiti fuerint, excommunicatos, & Anathematizatos esse, & hujusmodi sententias & censuras incurrisse publicè nuntient, faciantque ab aliis nunciari, & ab omnibus artibus evitari, ac legitimis super his habendis servatis Processibus, censuras & pœnas hujusmodi iteratis vicibus aggravent, Contradictores quoslibet & rebelles per censuram Ecclesiasticam & alia Juris remedia appellatione postposita, compescendo invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus constitutionibus ordinationibus Apostolicis, censuris quoque per nos & sedem præfata privilegiis & litteris Apostolicis, quibus illa etiam si de eis eorumque totis tenoribus, seu quævis alia expressio habenda esset, & in eis caveretur expresse quod illis non intelligeretur unquam derogatum, nisi dum & quotiens sub certis inibi expressis modo & forma contingeret derogari præsentibus, pro expressis & insertis habentes quoad præmissa specialiter & expresse derogamus contrariis quibuscumque, seu & eidem Episcopis, Abbatibus, Decanis, Archidiaconis, Rectoribus, Vicariis perpetuis, Prioribus, Guardianis, & aliis Ecclesiasticis Personis ac Ducibus, & aliis prædictis vel quibusvis communiter vel divisim à dicta sit

ANN O
1486.

sede

A N N O
1486.

fede indulgunt quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem & qualibet alia dictae sedis indulgentia generali, vel speciali cuiuscunque tenoris existat, per quam praesentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae Confirmationis, Approbationis, Pronuntiationis, Constitutionis, Declarationis, Suppletionis, Monitionis, Requisitionis, Inhibitionis, Voluntatis, Statuti, Decreti, Prohibitionis, Benedictionis, Concessionis, Mandati, & Derogationis infringere &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo, quadringentesimo octuagesimo sexto, sexto Calendas Aprilis Pontificatus nostri anno secundo.

III.
Ex ibid.
pag. 313.

Bulla de matrimonio inter Henricum septimum & Elizabetham Filiam Eduardi Quarti: anno 1486.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris & Domini nostri Jesu Christi, qui ut humanum genus propter primi parentis lapsum Deo patri reconciliaret in Crucis ara mortem subire, & tandem ad caelos ascensurus, pacem discipulis suis testamento relinquere dignatus est, vices licet immeriti tenentes in terris, ea quae sacrorum Canonum temperato rigore pro fidelium quorumlibet, potissimum dignitatis & profapiae praerogativa fulgentium perpetua pace, & quiete, ac animarum salute, & ut fideles ipsi, suppressis quibusvis contentionum & dissidiorum fomentis, pacis & quietis amenitatis fruantur, provide sedis Apostolicae auctoritate facta, & concessa cognoscimus, ne in dubietatis scrupulum prolabantur, sed perpetuo, firma & illibata persistant, uberiori ejusdem sedis munimine roboramus, prout rerum & personarum qualitatibus inspectis, cognoscimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem cum carissimus in Christo filius noster Henricus septimus Angliae Rex, & carissima in Christo filia Elizabetha Regina, & primogenita clarae memoriae Eduardi Quarti dicti Regni nuper Regis, illustres quarto & quarto consanguinitatis gradibus invicem conjuncti, pro pace in eorum Regno Angliae nutrienda & conservanda, invicem matrimonialiter copulari desiderarent. Venerabilis Frater noster Jacobus Episcopus Imolensis noster & sedis praedictae in Angliae praefato & Scotiae Regnis cum potestate Legati de latere Orator, & Commissarius, vigore quarundam aliarum nostrarum litterarum per quas inter caetera eidem Jacobo Episcopo cum

duodecim personis, quarto affinitatis vel consanguinitatis gradibus invicem se attingentibus & desiderantibus invicem matrimonialiter copulari, ut matrimonia inter se contrahere, & in eis sic contractis etiam remanere possent, dispensandi, prolemque per eos suscipiendam legitimam decernendi, facultatem concessimus; cum eisdem Henrico Rege, & Elizabetha Regina, ut impedimento consanguinitatis huiusmodi non obstante, matrimonium inter se contrahere, & in eo postquam contractum foret licite remanere possent, dispensavit, prolem ex huiusmodi inter eos tunc contrahendo matrimonio suscipiendam, legitimam decernendo, prout in ipsius Jacobi Episcopi litteris ejus sigillo munitis, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius dicitur contineri. Postmodum vero ut accepimus Henricus Rex & Elizabetha Regina praefati litterarum Jacobi Episcopi & dispensationis huiusmodi obtentu, matrimonium, inter se per verba legitime de praesenti contraxerunt, & cum solemnitatibus in dicto Regno Angliae observari solitis solemnizarunt, & tandem carnali copula consummarunt. Cum autem, sicut similiter accepimus, Henricus Rex & Elizabetha Regina praefati cupiant praemissis, pro eorum subsistentia firmiori, robor nostrae confirmationis adjici. Nos, qui Regis pacifici vestigia imitando inter fideles quoslibet, praecipue praecleari generis sublimitate conspicuos, ex quorum votivo successu plurimorum dependet salus fidelium, pacis & tranquillitatis commoda supremis desideriis affectamus, ut Henricus Rex & Elizabetha Regina praefati, libere & quiete, absque aliquo conscientiae scrupulo, in huiusmodi sic per eos contracto matrimonio perpetuo permanere valeant, & ne posterum de viribus ipsius matrimonii per quempiam haesitari contingat providere volentes, motu proprio, non ad ipsorum Henrici Regis & Elizabethae Reginae, vel alterius pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra deliberatione & voluntate, obtentam per eos, a dicto Episcopo & Nuncio dispensationem praedictam, & prout illam concernunt omniaque & singula in ejusdem Episcopi litteris praedictis contenta & inde secuta quaecunque auctoritate Apostolica, ex certa scientia & de plenitudine potestatis, tenore praesentium, confirmamus & approbamus, ac plenum firmitatis robor obtinuisse & obtinere, ipsumque matrimonium legitime contractum fuisse, & legitime fore in omnibus & per omnia perinde ac si cum eisdem Henrico Rege & Elizabetha Regina, ut impedimento praedicto non obstante, invicem matrimonialiter copulari, & in contracto postmodum per eos matrimonio remanere possent, suscipiendam ex illo prolem legitimam nuntiando alias juxta dictarum litterarum Episcopi praefati continentiam atque formam ab initio per nos dispensatum fuisset, & quae in praemissis a dicto Episcopo facta fuerunt a nobis immediate, nostroque proprio ore processissent, motu, scientia, & auctoritate similibus decernimus supplemusque omnes & singulos defectus tam juris, quam facti, ac etiam

A N N O
1486.